

Анастас Зограф е македонски зограф од XIX век. Негови први потпишани икони се во црквата „Св. Богородица“ во селото Бела Црква кај Крушево кои датираат од 1826 година. Потпишувајќи се на грчки и на црковнославјански јазик, иконите на Анастасиј се следат до 60-тите години на XIX век. Во литературата се именува и како Атанас. Неговите синови Вангел, Коста (Костадин) и Никола Анастасови се едни од најплодните зографи во обновените или новоизградени цркви од втората половина на XIX век. Најчесто сите заедно или одделно работат на ѕидното сликарство и на иконописот. Нивните потписи се среќаваат во црквите во Прилепско, Демирхисарско, Крушевско, Кавадаречко, но и на територијата на денешна Грција.

Анастасиј (Атанас) Христов Зограф или Анастас Ангелевич е македонски зограф од XIX век, роден во Крушево, за време на владеењето на Отоманската империја. Неговите први потпишани икони се во црквата „Света Богородица“ во селото Бела Црква кај Крушево во 1826 година. Работел заедно со своите синови Коста, Вангел и Никола до 1870 година. Неговите икони потпишани на грчки и на црковнославјански јазик се следат до 60-тите години на XIX век, особено во Гевгелиско, Кавадаречко и во Западниот дел на Македонија.

Неговите синови Вангел, Коста (Костадин) и Никола Анастасови се едни од најплодните зографи во обновените или новоизградени цркви од втората половина на XIX век. Најчесто сите заедно или одделно работат на ѕидното сликарство и на иконописот. Овие зографи сликаат брзо и создаваат повеќе дела. Но, тие се на ниво на занаетчиска исполнителност.

Нивните потписи се среќаваат во црквите во Прилепско, Демирхисарско, Крушевско, Кавадаречко, но и на територијата на денешна Грција. На икона на Свети Мина во црквата Свети Мина во кавадаречкото село Гарниково, во долниот дел има натпис: „Анастасија иконописец од село Крушево лето 1840 година“. Во 1842 година заедно со помошникот Наум го слика фрескоживописот во црквата „Свети Никола“ во мегленското село Ошин.

Во 1868 година слика дел од иконите за „Успение Богородично“ во Крушево. На иконата на свети Илија оставил натпис: „Сѣ ста икона пророка Иліа приложи еснафъ кюркъцискый, на новиѣ храмъ Успеніе Богородицы въ Мало миѣ чкѣ, приложи за душевно ег спасеніе въ вѣчно споминаніе и срукю Атанасъ съ сынови ег въ Крушево 1868 иуні 19.“ Натписот на „Собор Апостолски“ гласи: „Сѣ ста an icon nadade ettu apostolsiya правиція дулѣерски мастори мѣ тиодид мѣ тыды на темплементот на духовен пример спасение и вечен спомен на иконописецот Анастасов м. 20 јуни 1870 година.“ Во женската црква е иконата Воведение на Богородица, на која е испишано „Исъ руки Анастасови Иса руки Анастасови 3: 1868“.

Во 1876 година работи со Николај Михаилов на фреските и иконостасот во црквата „Рождество на Богородица“ во Бучин.

Во 1888 година, Анастас со синовите Вангел и Никола ја сликал црквата на Ошинскиот манастир „Свети Архангел Михаил“.

Негова икона без датум има во манастирската црква „Свети Архангели“ во прилепската населба Варош. Нејзиниот натпис гласи „Иконописателъ Атанасъ въ село Крушево“. Негови икони се „Успение Богородично“ во Злетово, во „Света Троица“ во Горно Трогерци и во „Успение Богородично“ во Неманици се исто така негови.

Подготвил. Т.К.